Ročník XII. — Číslo 21. Kvasilov dne 29. května 1937. Opłata pocztowa uiszcz. gotówką. 35 gr.

Hlas Volyně

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Vše, co stojí za to, aby bylo vykonáno, stojí za to, aby bylo vykonáno dobře. Charles Dickens.

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Návrh účinné pomoci čsl. krajanům v zahraničí

podali u příležitosti IV. Masarykova dne československého zahraničí 10. března v poslanecké sněmovně poslanci Vlad. Polivka, Štefan Stunda, Ferd. Benda, Fr. Světlík, Ján Liška a druhové. Poukazují v něm na neobyčejný význam života krajanů v cizině, na jich zásluhy v československém odboji za světové války, na jejich národní a kulturní potřeby a nedostatky současné a žádají:

aby vláda republiky zajistila nerušený kulturní vývoj krajanského života, zvláště vybudování školství a kulturních národních domů, tím, že ve státním rozpočtu každoročně určí částku 5.000.000 Kč na doplňování poslání Jubilejního fondu československého zahraničí, který shromáždil z loňských sbírek asi 2,050.000 Kč, což však nedostačuje, aby mohl splniti své významné poslání. Dotace 5 milionů Kč má býti zařazena po částech do jednotlivých příslušných kapitol rozpočtu (kulturní, sociální atd.)

Návrh jest za dnešních poměrů hospodářských i zahraničních, kladoucích mimořádné požadavky na státní finance, jistě činem radikálním a iniciativou velkorysou. Jeho uskutečnění v plném rozsahu mělo by nesporně veliký význam pro českosloven ské menšiny zahraniční i pro celý národ, jemuž jsou spořádané a prospívající menšiny zahraniční nejlepší propagační hodnotou i pomocníkem ve světě. Bylo by si přáti, aby se při projednávání návrhu tyto argumenty plně uplatnily. Měs. „Nár. Rada".

Program československé zemědělské politiky.

U příležitosti zahájení hospodářské výstavy veškerý tisk československý věnuje značnou pozornost československé zemědělské politice.

Před lety rozpory mezi zemědělstvím a průmyslem nabývaly v Československu ostrých forem a všechny tehdejší pokusy, dojíti k žádoucímu vyrovnání mezi oběma skupinami byly bezvýsledné. To se během posledních let úplně změnilo. I když nedošlo k viditelnému vyrovnání zájmů zemědělských a průmyslových, přece byly dřívější časté spory odstraněny příva lem událostí v době krise. V době krise totiž průmysl se přesvědčil, že to nejsou jen zájmy zemědělské, které snižují podstatně jeho vývoz který má proň význam existenční.

Na druhé straně opět veliký pokles spotřeby v době krise přesvědčil zemědělce o tom, že hlavně dobře zaměstnaný průmysl, který co nejvíce vyváží do ciziny, zajistí kupní sílu dělníků a tím i odbyt zemědělských výrobků. Tyto poznatky na obou stranách způsobily, že zmizely spory a jejich ostrost mezi zemědělstvím a průmyslem, aniž bylo třeba o tom dlouhých jednání.

V poslední době znatelně se zmírňují politické rozpory o zásadách zemědělské politiky. Ustaluje se názor, že t. zv. řízené hospodářství nestane se již základní směrnicí politiky průmyslové (kde bude spíše jenom poměry vynucenou výjimkou), ale bude v příštích letech stále osou politiky zemědělské. Přesvědčení o tom, v prvé řadě podává poslední sjezd strany sociálně-demokratické, kde ministr železnic Bechyně otevřeně projevil souhlas strany s obilním monopolem, ovšem s připomínkou, že se musí napraviti jeho nedostatky. Také hospodářská resoluce sjezdu strany sociálně-demokratické béře na vědomí dílčí plánování na poli zemědělské výroby, ale varuje před jeho neúplností.

Z toho možno souditi, že mezi československými největšími stranami, stranou agrární a sociálně-demokratickou, není rozporů o další existenci obilního monopolu. Z vylíčeného vyplývá, že se během posledních let vytvořilo několik předpokladů pro klidnější uskutečňovaní cílů zemědělské politiky, což je jistě značný zisk.

Jde nyní o to, jakým směrem se má zemědělská politika dále ubírati. Za největší zisk obilního monopolu se označuje dosažení stability obilních cen a dosažení určitého pořádku v rostlinné výrobě. Co po této stránce obilní monopol znamenal, bylo viděti při poslední devalvaci, kdy hlavně vlivem obilního monopolu nedošlo k značnému vzestupu cen potravin a tím k mzdovým bojům právě v tak choulostivé a obtížné době. Nyní jde o to, aby obilní monopol na základě dosažených výsledků pokračoval ve zlepšování svých opatření.

Jde tu o požadavek zemědělců na zvýšení obilních cen, který je odůvodňován nejen vzestupem cen obilí na světových trzích, nýbrž i vzestupem cen zboží, jehož potřebuje zemědělec ve své domácnosti a ve svém závodě. Nejvíce bude tudíž záležeti na rozsahu zvýšení obilních cen. To má býti provedeno především z hlediska zájmů spotřebitele, protože dosavadní hospodářské oživení nepřineslo ještě takové zvýšení platů, aby široké kruhy dělníků, úředníků a zaměstnanců vůbec snesly větší zdražení potravin. Na druhé straně ceny obilí nebudou zvýšeny v takovém rozsahu, aby byly silným popudem k opětnému zvyšování obilního osevu, což by opět ohrozilo nejen těžce dosaženou finanční rovnováhu obilního monopolu, nýbrž poškodilo by to v prvé řadě výrobu ži-

(Dokončení na str. 4.)

M Á J.

Nech staré knihy své a polib mne,
do kořán okna, ejhle, zde Máj!
Fialek cítíš vůni?
Vlašt vek slyšíš cvrčení?
Pojď, půjdem na výsluní!
Mám šaty modré, myšlenky modré
i oči jak nebe! — Pojďme, jest Máj!

Šat země slunce uvolnilo bílý,
netrpělivé bylo vítěz hned,
však vidouc její strachy
před žhavým zrakem svým,
ji skrylo v růží nachy.

Motýlů, květů vír se míhá nebem
a všecko křídla má, se dává v let!

Nemáme staré křivdy k zapomění?
Urážkám, křivdám splácet starou daň?
Nemáme v soků půtku
buď ždát neb dávat odpuštění
my, již jsme šťastni v skutku?
Ó, pojďme ven, ať lidi pozdravíme!
Nevděční, jimž Máj ovál darmo skráň.

Kdo bude zlý k nám, tomu velkou kytku
my petrklíčů dáme a s ní dlaň.

An. V.

Osvětová hlídka.

Moudrost bolesti.

Bolest je nezbytná, byla nám určena osudem, pomáhá při neshodách našeho Já se světem. Bolest nám dává zprávu o řadě poruch. Její povaha i intensita jsou různé, mnohem různější, než se domnívá laik. Dotknutí kůže je bezbolestné, podobné podráždění pobřišnice naopak velmi bolestné. Řezání, pálení a propichování mozku může být bez bolesti, naproti tomu sebe menší křeče v žlučovém měchýři působí prudké bolesti. Jak si člověk uvědomuje pocit bolesti, není možno exatní medicině zjistit. Zde už začíná problém duše, problém, který se vymyká poznání přírodních věd.

Dítě dupe, aby vyjádřilo bolesti, dospělý člověk bolestí zatajuje dech. Může bolestí omdlíti, a dokonce jí i podlehnouti. Intensita bolesti závisí na tělesné konstituci člověka. Ale i věk, rasa a pohlaví tu mají důležitou úlohu. Všeobecně je pravda, že ženy jsou statečnější a že děti jsou zvláště čas o stihány bolestmi, protože u nich se k nim přidružuje ještě pocit úzkosti. O potlačení bolesti rozhodují temperament a povaha. Mnozí lidé dovedou bolest vědomě učiniti objektivní, zde nacházíme širokou stupnici chování, od malicherné zbabělosti až k hrdinské statečnosti. Bolest se z různých důvodů neřídí podle druhu úrazu. Při roztříštění, rozmačkání nebo roztržení nadloktí nebo stehna nemusí ji poraněný vůbec cítit. Ve válce byli pozorování těžce zranění vojáci, kteří necítili bolesti, poněvadž jejich cítění bylo vysílením otupeno. Velká duševní hnutí, vědomí vykonaných hrdinných činů činí válečníka velmi často nevnímavým k bolesti.

Každý trpící člověk se stává egoistickým, primitivnějším, jeho pudy se ukazují v původní síle, a často se teprve působením bolesti objeví jeho pravá tvář. Zdánliví stoikové kňourají jako malé děti, ženy, především zbožné, se stávají hrdinskými trpitelkami. Také nemocný zvyklý bolesti může se státi tak přecitlivělým, že už pouhé bzučení mouchy pociťuje jako muka. Souditi z takových projevů o duševním založení člověka je možno jen v omezené míře.

Nemoc je porucha souladu v životním rytmu, jenž probíhá naším tělem neb mu je vnucen okolním světem. Jí ztrácíme svobodu, jsme připoutáni k tělu, jež si uvědomujeme teprve bolestí. Bolest musíme chápati jako užitečné volání na poplach, neboť slouží sebezáchově a je varovatelem a ochráncem našeho života. S filosofického stanoviska je snášení bolesti problémem osobnosti. Můžeme ji potlačiti, ba i překonati. K tomu pomáhají přátelské slovo a upřímná účast. Staří Řekové se učili otupování tělesných požitků až k úplné apatii, křesťané naproti tomu spatřovali v bolesti zkoušku Bohem seslanou a prostředek k tvoření křesťanského charakteru. Správné pojetí je však to, že jen zdraví a normální. Bolest není hodnotou sama o sobě a sama sobě účelem, jak tvrdí mnoho filosofů, nýbrž jen průchodní stanicí k bohatším zkušenostem. Právě filosofové to jsou, kteří nikterak nevynikají v překonávání bolestí. Mnohem lepším prostředkem je víra.

Pokud se týče potlačování bolesti chemickými prostředky, musíme vděčně konstatovati, že zdokonalením chemie a farmakologie naši nemocní už sotva potřebují trpět bolesti. Horší však než bolesti jsou často starosti, strach, zármutek a úzkost, a cenu lékaře můžeme měřit až podle toho, jak se chová k tomuto problému. Zde teprve začíná pravé lékařské umění vžívati se do postavení pacienta proti kterému technický výkon, ať je sebe dokonalejší, vypadá nepatrný. Strach může lékař jakž takž zaplašit, úzkost však, tato reakce podvědomí na neznámé nebezpečí, se dá odstranit mnohem tíže. V takovém stavu je nebezpečno provésti na pacientovi sebe menší zákroky, a proto je nutno upustiti od nich, nejsou-li duše a tělo v rovnováze.

Pojetí bolesti je tedy věc osobnosti. Musíme se rozhodnout, zda se jí máme oddat, mužně ji snášeti nebo ji potlačiti. Bolest je tvrdý, ale účelný zákon přírody, zákon krutý, ale prospěšný, Pochopíme-li ji, pochopíme i dvoupólovost radosti a bolesti, právě tak jako uznáváme dvoupólovost života a smrti, léta a zimy, a pokorně se skloníme před nejvyšší moudrostí Tvůrce. Výběr.

Dopisy.

Svátek matek české školy v Lucku.

V měsíci květů a krásy se slavívá svátek matek. Nosí se všem maminkám květiny, srdíčka a přání jako neveliký svátek. A vskutku je to velký svátek, který ženu, matku staví na

Besídka.

Vl. Brouček.

Veliká oběť.

(Děj ze života našich lidí.)

(Pokračování.)

II.

— „Jakou?"

— „Modrou jsem si koupila, mě se taková líbí."

— „A fěrtoch taky?" —

„Taky, s dlouhými franclemi, květnatým vyražením okolo — jako je v módě..."

„No Bělka, ty jistě o pouti všechny kočky poblázníš!" — závistivě pravila Ančka Pihulová.

„I buď bez starosti, tvýho ti nepřeberu."

Tak rozmlouvala dvojice děvčat, promenujících stemělou ulici. Rozhovor jejich přerušen byl pojednou nedalekým zpěvem mužských hlasů:

Nešťastný šafářův dvoreček,
nešťastný šafářův dvůr...

— slyšet bylo z nedaleké návsi.

Děvčata naslouchala vnímavě a když poslední slova dozněla, Bětuška pravila zaníceně: „Bože, je to krása! — A je-li tam také?" — „Kdo?" — „No kdo jiný než on, Frantík..." — „Co seš hluchá, poslouchej!"

Svěť měsíčku svěť,
na ten boží svět! —

zpívali hoši a Františkův tenor pevně se vznášel nad nižší polohou ostatních hlasů. Teť ozvala se tam i děvčata zpívajíce na truc jinou. Ančka s Bětou pospíšily družkám na pomoc.

Na návsi bylo živo. Mládež sešla se sem z celé vesnice užíti té krásy letního večera. Radost jim zářila z očí, v žílach pobíhala horká mladá krev. Žerty podařené i nepodařené pryštěly se v bystrém pramének vyvolávajíce bouři smíchu a veselosti. Občas dolehla zem také táhlá melodie písní Ukrajinců, v jejich tónech ozývala se skromná duše tohoto lidu. Veselo bylo a čas rychle ubíhal. Teprve kolem půlnoci kdosi připoměl že čas už jít domů. První rozešla se děvčata, za nimiž hoši každý za svou milou... Jen Franták opět sám cestou uvažuje v tom jak ztráví zítřejší neděli. Nedaleko statku dohonil Žofínku, jež jaksi nesměle blížila se k domovnímu stavení. Poznav ji Franták pravil:

„Ale, Žofínko, copak tak sama?"

— „A s kym bych šla?" — odtušilo děvče jaksi trpce.

— „S kym? — takové děvče, jako ty, hoši by počítát mohlo na tucty."

„Ano milý hospodáři, kdybych tak měla nějakou tisícovku, nebo pár morků vejdavkem, ženichové podávali by si dveře, ale když nemá děvče nic než tu svoji duši poctivou a dvě ruce zdravých — a je-li to ještě sirotek, jako já, který neví ani čí je, — pak, věřte, nikdo nezavadí, a když tak jenom s úmyslem nekalým, k vlastnímu požitku, rozkoši a to se mi hrozně protiví..."

Franták v obdivu naslouchal zaníceným slovům děvčete v nichž cítit bylo tolik pravdy. Byl to výkřik duše bičované nelítostnou rukou osudu... Měsíc právě vycházel ozařujíce celičký kraj kolem dokola svým stříbrným světlem. Tu v jeho světle Žofinka hledíc zasněně kamsi do neurčita, ruce majíc přitisknuté na hrudi, opravdu byla krásným zjevem. Franták to cítil poznávaje v ní obraz dívky, jenž vykouzlen mysli uchoval v nejzašším koutečku srdce. Ano, takové děvče by si přál!

piedestal úcty a vážnosti. V ní uctívá její životní poslání a cenu jejího úkolu, býti matkou v plném a krásném slova smyslu. Proto si zaslouží zvláštní úcty z ohledu a jen proto každé ženě přísluší vyjímečná zdvořilost a úslužnost. Ne malicherná a licoměrná galantnost, která vážnost ženy snižuje na úroveň operetních subret, ale vážná úcta, jež v ní ctí to nejkrásnější a nejvznešenějš'. Jako znovu vysvěcená Matka Boží vychází moderní žena z poválečných bludišť a její společenské i mravní postavení se zvýšuje uměrně s jejím návratem k úkolům přirozeným a vážným. Žena přestává býti operetní loutkou rozmařilců a flotků a stává se vážnou ženou a váženou matkou. To je průvan přicházejícího obrození duchového a mravního. Proto slavíme svátek matek, abychom prokázali, proč a jak si vážíme ženy a co v ní vidíme nejvznešenějšího. Luc'á šk la připravuje bohatý program který provede 30. května, po případě 6. června. Jsou nacvičovány nové písně, recitace, sborové recitace, divadlo a loutkové. Bude toho hodně a proto si každý vybere podle chuti. Je to svátek a oslava pro maminky a proto žádná maminka nesmí zůstat doma a musí přijít, aby se podívala a poslechla, co se pro ni nacvičilo. I tatínkové při dou, aby ukázali jak si maminek váží. Že přijdou děti, o tom netřeba ani mluvit, protože se jim připraví zábava s muzikou. Lze se tedy těšit, že zase bude živo a veselo.

- j. p. o. -

Recense o divadelní hře „Hrníček štěstí“ v Lucku 16.V.37.

Přes nepřízeň doby a poměrů, za kterých se divadlo dávalo dohromady, přes nucený odklad se vydařlo a přineslo i zisk. Netřeba děkovat jen účinkujícím, kteří s obzvláštní svědomitostí docházeli tak dlouho do zkoušek a své úlohy znali doslova nazpamět, ale také těm, kteří se na divadlo přišli podívat a podpořit práci konanou pro naši Matici a tím i pro krajany. To byli ti věrní, kteří přišli a kteří ví proč je krajanskou povinností podporovat krajanské podniky, kteří ještě slyší v duši to soudné heslo lidu: „Kdo se za svůj jazyk stydí, hoden potupy všech lidí!“ A třeba by se nezdrželj a kritisovali, třeba nesprávně a nespravedlivě, přece přišli a dokázali, že je ještě pro koho hrát. A hrálo se to s chutí a vervou. Paní Kučíková v úloze skromné ženy Marjánky se ukázala dobrou charakterkou. Pí Kučerová jako temperamentní Stášička krejčíka Kofránka tak živě sehrála své pantoflové scény, že vyluzovaly smích a veselí bez konce. Jejího soumara a manžela pěkně a dovedně představoval nejmladší ze všech Láda Novák, který se snad ještě stane místním Burianem. Pan Kozák v roli pana starosty, řezníka a hostinského v jedné osobě podal typickou figurku, která dobře vystupovala z celkového rámce hry. I pan Tomašovský se pěkně vyjímal v postavě majora Dufka svou výškou a strohostí. A Vašek Zemanů jako chlapec z dědiny až překvapil svou smělostí a vystoupením. Všichni svoje úlohy ovládali, takže hra měla tempo, vypětí i náladu. Svižná a krásná výmluvnost, milá a typická gestikulace i mimika zaujaly obecenstvo naráz. Hra sama svými myšlenkami a jejich kvalitou působila podmanivě. Ty krásné pasáže o štěstí a práci polní, ta prorocká slova o penězích a jejich kletbě, ten boj rozčarování a návrat do štěstí rodinného, které je malé, nikomu nepřekáží a proto si zaslouží pokoj, to dovedlo pohnout každým, kdo cítí a uvažuje. Obecenstvo bylo uspokojeno a hlučným potleskem projevovalo svou vděčnost. Divadlo Hrníček štěstí od herce a dramatika pražského Štěpánka bylo pěkně a živě sehráno a dobře přijato. Poděkovat třeba hercům i obecenstvu a navzájem. Tak je to nejsprávnější.

- j. p. o. -

Kronika.

Návštěva korunního prince rumunského ve Varšavě.

V pondělí 24. května přijel do Varšavy následník rumunského trunu aby pozval P. Presidenta R. P. do Rumunska. Na hlavním nádraží byl slavnostně uvítán min. J. Beckem a generalitou a udal se do zámku kde bude hostem P. Presidenta.

Po složení oficiálních visit P. Presidentovi Rep., Jeho manželce, Maršálovi Smigłému-Rydzu a pí Maršálkové Piłsudské, prohlédl si letiště a továrnu na létadla v Okęciu.

Na druhý den po složení věnce v Belvederu odjel do Bělan.

V odpoledních hodinách opustil Varšavu.

Strašlivá bouře ve vojevodství kieleckém.

V noci 23. na 24. května v poviatech piňčovským, ol'kušským, miechovským, stopnickým, sandomierským a kieleckým řádila strašlivá bouře s kru-

---

„A přec i mně chce se žít; jsem mladá, život mám před sebou, a děvčka! ... Mládež mne mezi sebou nerada vidí, že jsem chudá, a se služebnými zase já nechci nic míti; vy, hospodáři sám víte jací jsou.“

„Ty nejsi „taková“, Žofínko?“ —

— „Nejsem, ale což vám po tom; práci vámi uloženou vykonávám, snad jste se mnou spokojen?“

— „Zajistě. A s čeledíny a oráči že nedržíš.“

„Proč se ptáte?“

„Tak, chci to vědět; jsem přece tvým pánem!“

— „Ach tak; máte pravdu. Pronásledují mne a dost často, ale já se jim vyhýbám kde a jak mohu. Nic nemám než svoji čest a zdravé tělo a to nedá se ani penězi vykoupit.“

— „Pravdu máš děvče, važ si těch darů, jež jsou nad statky tohoto světa a neutrať jich! Ty nejsi chudá, nebo máš věno jimž nemůže chlubit se mnohá dcerka ze statku. Dobrou noc!“

„Dobrou noc“, opakovalo děvče vklouznuvší do přístěnku, kde měla svoji palandu (postel.)

III.

Krásný vzhled je na ten boží svět tram! tram! ...

Zvučný tento pochod rozlehal se za krásného nedělního odpoledne dědinou svolávaje kde koho k bujnému reji. Hnedle také byla prostorná jizba Babáková sálu přeplněna tancechtivou mládeží, která sem přišla i s okolních vesnic. Pod zvuky dechové Janákovy hudby dobře se to tančilo, třeba některé tóny dráždily cítlivější sluch. Zde toho nikdo nedbal. Sem přišli všichni vybouřit se, vyhejřit, užít krásy mládí a lásky ... Po stálé a namáhavé práci ten lid potřeboval nějakého osvěžení na duchu i na těle, potřeboval něčeho co by jej vytrhlo ze stálých trampot a starostí. Vrozená láska k hudbě vedla jej sem, do sálu kde dobré české pivečko osvěžovalo jeho, ča to dost trudnou mysl. Přicházeli mladí, přicházeli staří, ba ani kluci skotáci nezustali doma. Na nádvoří před hospodou prováděli své bujné reje.

Bylo dosti teplo a tančící ihned byli zpoceni. Děvčata vycházela na náves, nadýchat se svěžího vzduchu a hoši buď doprovázeli je galantně, nebo v šenku statně popíjeli řízného moku.

Jen baby-sudičky pevně držely se soudných svých stolic, rozkladajíce o trefě a štěstí mladých.

— „Koukejte kmotra!“, pravila jedna z nich, „ten furiant Jahůdku už ani do sálu nejde.“ — „Ale kdepak takový pan, snižil by se k našim děvčatům ...“ — Pejchla nafoukaná! — jako by nikdo nevěděl z čeho to pochází. Nebejt sestry švakra, byla by ta vdova chcípla i se svejma harantama hlady a teď dělá to takovou furii.“

„Však není ještě všech dnů konec! Božena nemá prej u Vejrů žádné nebe; to víte, oni ji z domu slibovali hory i s horákama, ale když si ji Vejra vzal ukázalo se že hotových nemají a Francek s ženitbou ňáko nepospíchá.“

„Slyšeli jste, že prý on, mladý Vejra, tuhle se věšel?“

— „Ale děte.“

— „To snad není pravda.“

„Ale je, a svatá pravda; teta Bouzková byla včera v obchodě a kramářka jí povídala, že její kmotra u Zavadilu to zvěděla, no a to je s Vejrovejma hned v scusedství.“

pobitím a prutrží mračen, která si vyžádala přes 30 obětí a 10 milionu zlotých materiálních ztrát. Malé říčky, které možno bylo překročiti, vzebraly náhle do výšky až 7 metrů a strašlivý příval vod smetl vše co mu přišlo do cesty.

Vláda vyznačila pro pomoc postíženým 700 tisíc zlotých. Polský Červený Kříž poskytuje postíženým strávu a čistí studně. Provádí se všeobecné očkováni proti tyfu. Největší ztráty jsou v povjetě piňčovským.

Mimořádné zasedání parlamentu zahájeno.

V pátek 21. května započaly ve Varšavě porady sejmu v mimořádném parlamentním zasedání.

Varšavský „Czas" vydal zvláštní číslo věnované ČSR.

Orgán polské konservativní strany, varšavský „Czas", vydal dne 23.V. t. r. zvláštní číslo, věnované ČSR. Na 16 stránkách skvěle vypraveného a bohatě ilustrovaného čísla jsou četné články, zabývající se hlavně hospodářskými otázkami a možností hospodářské spolupráce s Československem. Po programovém úvodníku je na prvém místě článek čsl. ministra J. V. Najmana o hospodářských stycích s Polskem.

Poslanec JuDr Karel Kramář mrtev.

Dne 26. května po 4. hodině ranní zemřel v Praze poslanec dr. Kramář.

Pohřeb bude vypraven státem z Panteonu Národního musea v sobotu dne 29. května. V Panteonu promluví u rakve dr. K. Kramáře, předseda vlády dr. M. Hodža a dr. R. Fischer, jenž z rozhodnutí Kramářova stojí v čele Národního sjednocení.

(Životopis dr. K. Kramáře uveřejníme příště.)

Nálet vládních na Majorku.

Jak se oznamuje, podniklo jedenáct vládních letounů nálet na přístav Palma a bombardovalo různé vojenské objekty. Jedno ozbrojené plavidlo bylo prý při tomto útoku potopeno.

Na frontě leonské povstalci dosáhli několika úspěchů, ale vládní vojsko se znovu zmocnilo ztracených posic. Na frontě u Euzkadi byly jen slabé přestřelky. Zdá se, že nepřítel je silně oslaben válkami v posledních dnech. Pouze letectvo bombardovalo několik vesnic i město Bilbao.

26. května večer byla Almerie bombardována četnými povstaleckými letadly, jež shodila na město 25 pum.

K zasedání Spol. Nár.

Londýnská vláda navrhla vládám ostatních zúčastněných států, aby bylo uzavřeno ve Španělsku krátké příměří, za jehož trvání by bylo provedeno odvolání všech cizích dobrovolníků, bojujících v obou táborech. Až na Italii a Sovětský svaz odpověděly již ostatní vlády. Francie a Belgie souhlasně, Německo a Portugalsko souhlasně, ale s množstvím výhrad jako jsou současné vyvezení také všech agitátorů a řešení otázky španělského zlata, vyvezeného madridskou vládou do ciziny.

Případ je ještě složitější stížností valencijské vlády, podanou právě Společnosti národů v Ženevě a obsahující prý doklady o italské a německé účasti ve španělské občanské válce, což přirozeně vyvolá zase italské doklady o účasti sovětů atd. Jelikož pak v Ženevě nelze jednati ani s Italií ani s Německem, tam nezastoupenými, je snahou Edena odbýti to v Ženevě nějakými resolucemi, kdežto skutečné jednání by vedl nevměšovací výbor v Londýně.

Egypt členem S. N.

Egypt byl jednomyslně přijat za člena Společnosti národů. Shromáždění S. N. učinily z toho okázalost. Ministr Eden uvítal Egypt delším proslovem.

Dr. Schacht pronesl v Paříži velmi obchodní řeč.

Při otevření německého pavilonu na pařížské mezinárodní výstavě pronesl říšský ministr hospodářství dr. Schacht řeč ve které nejprve jménem říšského kancléře Hitlera tlumočil francouzskému národu, francouzskému presidentu a vládě pozdravy říšské vlády a německého národa. Dr. Schacht projevil poté radost, že může konstatovat, že pařížská výstava spadá časově do doby, kdy se mezi Fracií a Německem vede obchodní vyjednávání. Německo Francouzský obchod musí ke prospěchu obou národů býti přiveden alespoň na předválečnou výši. Německo jest kromě Švýcarska jedinou zemí, která nemá dostatečně vlastní, ani koloniální vyživovací základny. Kdo chce v tomto ohledu pomoci ke změně dnešního stavu, prokáže služby zajištění míru v Evropě a tím i celého světa na celé generace. Významná účast Německa na pařížské výstavě, pravil dr. Schacht v závěru, dokazuje, že Německo se nehodlá vylučovati ze světového obchodu.

Důležitý politický týden Anglie.

Anglický parlament zahájil po korunovačních a svatodušních prázdnínách opět své práce. Tento týden bude významný také tím, že odstoupí ministerský předseda Baldvin a Neville Chamberlain bude pověřen funkcí ministerského předsedy. Obecně se má za to, že přetvoření vlády bude provedeno ke konci týdne a že Neville Chamberlain představí se již příští pondělí horní a dolní sněmovně jako ministerský předseda. Zároveň bude Neville Chamberlain zvolen za vůdce konservativců. Parlamentu předložen zákon o dani na národní obranu, jehož původní ustanovení vyvolala odpor některých kruhů v londýnské City a budou nyní změněna. Na pořadu je dále královská civilní lista a vyhlášení rozhodnutí vlády, týkající se zvýšení poslaneckých platů.

USA povolí vývoz helia.

President Roosevelt poslal kongresu zprávu zvláštní meziministerské komise, jež doporučuje prodej amerického helia cizím státům na plnění vzducholodí, pokud budou dány příslušné záruky, že plynu nebude použito k válečným účelům.

Hudebníci zahráli skočnou polku a mládež s novou svěžesti pouštěla se do tance.

Též Františík Jahůdku přilákán veselými zvuky hudby, vstoupil do salu. Rozhlédl se trochu po místnosti a zrak jeho padl na Žofínku, která tu stála stranou opuštěna jako chudobka na mezi. Nerozmýšleje se dlouho zaměřil pro ní. Zarděla se trochu, když viděla kdo ji žádá o taneček —— ale rozzářena štěstím úspěchu, ráda šla s ním do kola. Tančili oba lehce přelévajíce rytmus tónů v radost života. Krásně jim to slušelo a každý by uznat musil, že je to pěkný párek, kdyby však závist a sobectví nestínilo oči.

„Takový hoch a takhle se zahazuje."

„S děvkou drží; kdo by to do něj řek. Má ona ta Jahůdková trápení."

„A naše Kačenka je mu sprostá."

Tak podobně rokováno po lavicích.

K večeru kapelník vytroubil na křídovku finále a šenkýř vykřičel přestavku, že muzikanti na chvílku odejdou k večeři a potom že se bude v zábavě pokračovat.

(Pokračování.)

Program československé zemědělské politiky.

(Dokončení ze str. 1.)

vočišnou.

Zde je právě jádro čsl. zemědělské politiky. Právě pořádaná Hospodářska výstava především důrazně upomína na veliké pokroky čsl. zemědělství ve zvyšování jakosti jeho výrobků. Přirozeně i výroba rostlinna skýtá v tomto ohledu dnes veliké možnosti, skýtá možnosti zvyšování rentability výroby i zaváděním nových plodin, ale největších výsledku ve zvyšování výnosnosti zemědělství možno dosáhnouti nyní hlavně ve výrobě živočišné. Proto také byla pořádána v posledních dnech celostátní přehlídka kvality mléčných výrobku což je důkazem toho, že této otázce se v čsl. věnuje již dnes zvýšená pozornost. Jakostí živočišných výrobku dospěje se pak k vyšší výrobě a tím i k zvýšení rentability zemědělské výroby v Československu. Jestliže dnes v zásadě jsou uspořádany poměry ve výrobě rostlinné, třeba tudíž spatřovati hlavní úkol zemědělské politiky v uspořádání poměrů výroby živočišné.

Gruzinský separatism potlačen.

Kolují zprávy, že sovětská vláda učinila v těchto dnech rázný konec činnosti separatistů v Gruzinsku. Praví se, že bývalý známí komunisté Budum Mdivani, Okudzhava, Kaftaradze a Agnia Švilije byli již souzeni vojenským tribunálem a patrně zastřeleni. Separastická skupina, kterou vedl Mdivani, zorganisovala trockistické centrum, které chtělo oddělit od Sovětského svazu celé Zakavkazsko zvláště však gruzinskou republiku a zřídit v území takto odděleného neodvislý stát pod protektorátem jisté evropské velmoci.

Obě vedoucí politické strany japonské proti vládě Hajašiho.

Japonská zpravodajská kancelář Domej se dovídá, že se sešlo asi 20 zástupců strany Minseito a strany Sejukaj aby se dohodli o tom, jak by porazili Hajašiho vládu. Budou konati ještě několik schůzí, jež budou zakončeny pravděpodobně sjezdem obou stran ve kterém bude asi rozhodnuto, aby nynější vláda byla odstraněna. Japonské politické kruhy se obávají, aby výše uvedené dvě strany neučinili mimořádných rozhodnutí, a jsou rozhodnuty požádati Hajašiho vládu, aby podala demisi.

Oznámení.

Odbor ČMŠ a „Sokol“ ve Zdolbunově pořádají v neděli 6. června t. r. VÝLET v lese p. Tyščenky v Sofijevce (Sosínky.) Hudba 44. pl. p. z Rovna. Bohatý program. Různé atrakce. Svaz o 9. hod. v české škole.

V případě nepohody výlet bude odložen na 13. června 1937.

Různé zprávy.

Česká škola v Lucku se přistavuje.

Je velmi potěšitelné, že počet žáků české školy vzrůstá a že příštím šk. rokem přibudou nové pěkné místnosti, kterých bylo nevyhnutelně třeba. Již se začíná stavět a do začátku šk. roku musí býti škola v pořádku. Bude potřebí zařídit zvláštní čítárnu a čekárnu pro děti, které přicházejí na odpolední vyučování, bude třeba upravit šatnu a pořídit větší kůlnu pro kola. Do kabinetů nové skříně na pomůcky a knihovny. Též záchody bude třeba upravit a včlenit do budovy. Po všech těchto opravách bude škola sice příhodnější, ale přesto vystačovat nebude a zase bude nutno myslet na zlepšení. Škoda, že to nešlo najednou.

- j. p. o. -

Okultismus.

Dnes lze s jistotou napsati, že okultní zjevy jsou čiře přirozené, že není v nich žádného zasahování zjevů nadlidských a nadpřirozených. Jako ke všemu bylo i zde třeba potřebné zručnosti, poněvadž okultismu lze vyučiti při potřebných schopnostech těla i ducha. Okultismus slučuje tři vědecká jména: telepatie, telekinese a teleplastiky. Telepatií se rozumí podávání anebo předávání zpráv na dálku nebo přes překážky patrného prostředí. Telekinese způsobuje pohybování a přemísťovaní předmětu bez jakýchkoli viditelných doteků. Pomocí telepastiky se tvoří tělesa bez viditelného materiálu a doteku. Všecky okultistické zjevy jsou ovládány vycvičenou duší do těch nejjemnějších záhybu. Jak se ovládání duše provádí, není dosud pokusy zjištěno.

Za půl hodiny bude i pod obraz zpitý zase střízliv.

Bostonská nemocnice zkoušela už v mnoha případech, jak dosáhnouti, aby snadno a rychle opilé osoby mohly se stát úplně střízlivými. Pokusy byly korunovány zdarem a nyní prý byla nalezena metoda, za jejíž přispění každý opilý občan za půl hodiny bude střízliv, jako by pil jenom vodu a může po případě s alkoholem zase začít znovu. Opilý dostane na obličej jakousi masku, která se podobá masce při narkotisaci. V masce je kyselina uhličitá a kyslík, kterézto látky je nucen opilec vdechovati. To právě způsobí, že za půl hodiny pominou veškeré příznaky opilství, podroušený „přichází k sobě“ a náramně se diví, jak k té škrabošce na obličeji přišel. Za půl hodiny je prý už zase docela normální. Osvědčí-li se maska bostonské nemocnice, mělo by to velký význam pro mnohý případ, kdy výpověď člověka je znemožněna jeho opilstvím, nebo kdy jednotlivec se tváří, jako když je opilý. — Za půl hodiny už by podroušenost předstírati nemohl.

Proč se Třetí říše bojí vydat statistiku lužických Srbů?

V Německu konalo se těsně po hi-

200.

prázdna upřela a vzpomínala. Ano, to bude nejmoudřejší. Rotborn jí nejlépe poradí a pomůže. Však jde též o něho, svět o zasnoubení ví, a jistě by mu bylo nepříjemno, kdyby se na veřejnosti rozneslo, že Artur jeho dceru nechal a dal přednost obyčejnému děvčeti. Rychle tedy vstala, napsala telegram a zvonila na lokaje. Dlouho se nemohla dozvonit a když konečně vešel, byl celý udýchán.

„Kde jsi? Kudy se touláš? Co je to za pořádek?“ vítala ho zlostně.

„Pan hrabě mě poslal pro zahradníka a právě jsem se vrátil.“

„Já jsem přednější než zahradník, než jsi šel pryč, měl jsi přijíti se zeptati, nepřejili si něčeho. Teď vás všechny naučím pořádku a poslušnosti. S tímhle telegramem běž na poštu, ať ihned telegram odešlou.“

Lokaj ustrašeně přijal telegram a zmizel. Venku bručel a proklínal potichu. Nina dobře prorokovala, že bude mela, jenže to odnese ona i on. Před půl hodinou si ji hrabě do své kanceláže zavolal a když se Nina vrátila do kuchyně, láteřila, vším házela a kuchyňské řekla, aby si vařila sama, že odpoledne odjede. Potom zase ho hrabě pro zahradníka posílal a při tom se mračil, jako by každé chvíle ho chtěl vzíti za límec a vyhodit a na konec i hraběnka spustila. Uteče

197.

navzájem nemilujeme.“

„Nic nebudeš psát,“ křikla pánovitě. „Vyženu ti z hlavy pošetilé myšlenky. Jsem teď na místě tvé matky, za kterou jsem převzala povinosti k tobě a ty jsi také povinen poslouchat mě jako matku. Nevíš co tvá matka umírajíc ti říkala?“

„Dobře vím a snažil jsem se vždy ve všem ti vyhověti. Snad jsem byl někdy málo pozorný, ale to mi odpusť, mladí lidé nemívají porozumění pro starší.“

„Prosím tě, neotáčej všechno, neodbývej mě frázemi. Vím všechno a povídám ti, že ti tvé fantastické plány vyženu. Jsem rozená baronka Vukotičová a nestrpím, aby naše rodina byla poskvrněna takovým hrozným způsobem, joko ty se chystáš. Alici jsi měl rád, Alice má ráda tebe a bylo jedinou chybou, že jste se málo stýkali. Až budete čtrnáct dní pohromadě, podivíš se sám sobě, co jsi dělal a kam ses pouštěl.“

„My se s Alicí již nesetkáme,“ tvrdil umíněně. „Nerad tě rozčiluji, musím však předejíti horším pozdějším zmatkům. Miluji jinou.“

„On miluje! Miluje zahradníkovu dceru, která pracuje jako dělnice a která se nestydí v noci za ním běhat. On ji miluje!“

Jedovatě posměšný tón hraběnčin jako

tlerovské národní revoluci v roce 1933 všeobecné sčítání lidu. Ačkoliv jsou výsledky tohoto sčítání už dávno zpracovány, nebyla až dosud uveřejněna ani nejmenší zpráva o výsledcích sčítání v Lužici. Lužice je dnes pro vládu Třetí říše velmi horkou půdou! Tu žije nejmenší, dosud neosvobozený slovanský národ, jenž se zoufale brání násilné germanisaci. Proto zůstanou výsledky sčítání asi ještě dlouho v rukou úřadů. Proč pak se vláda Třetí říše tolik zdráhá vystoupit s touto nejnovější statistikou lužických Srbů na veřejnost? Vždyť se jinak tolik neostýchá! Bezohledně germanisuje bezbranné lužické Srby a starosta města Budyšína dr. Opitz troufal si dokonce veřejně prohlásit, že „za deset let už nesmí být lužických Srbů,“ přes to, že vůdce A. Hitler stále ujišťuje, že v Třetí říši nikdo nebude odnárodňován, poněvádž pokláda odrodilce za méněcenného člověka. — Patrně se nyní u Němců ozývá špatné svědomí? Buďto počet lužických Srbů hodně stoupl a uveřejnění by posilnilo jejich sebevědomí, anebo výsledek sčítání je co do počtu tak zdrcující, že by rázem odkryl metody, kterými vláda hákovitého kříže prováděla sčítání lidu v Lužici. Poslední možnost je pravděpodobnější a proto radéji mlčí.

Sovětští letci na severní točně.

Sovětská letecká výprava, vedená členem Akademie Otto Schmidtem, přeletěla 21. května v 11.10 min. severní točnu a v 11.35 min, přistala šťastně na ledové kře ve vzdálenosti 20 km od severní točny.

Na cestu odletělo letadlo 21. května v 5 hodin s Rudolfova ostrova. Řídil je Vodopjanov. Při vysílání zprávy o dosažení severní točny utrpělo vysílací zařízení letadla poruchu a spojení bylo obnoveno teprve večer, kdy na ledě byla zřízena stanice nová.

Výprava odletěla z Moskvy 22. března na 5 letadlech a přibyla 19. dubna na Rudolfův ostrov, kde vyčkávala příznivého počasí, podnikajíc mezitím výzkumné lety. Letadla mají s sebou zásoby potravin, paliva a šatstva na půldruhého roku pro čtyři členy výpravy, kteří ztráví v ledu jeden rok, dále vezou pro ně rozložitelný dům a všechny pomůcky pro jejich vědeckou práci.— Tento náklad, který je proatím na Rudolfově ostrově, bude dopraven k severní točně, jakmile část výpravy, která tam přistala, upraví terén pro přistání. Není též vyloučeno, že věci budou shozeny padákem. Jak sděluje Schmidt, jest ledová kra, na níž letadlo přistalo, velmi vdodná k vybudování vědecké stanice a ke zřízení dobrého letiště.

Polární stanice bude míti veliký význam. Bude v ustavičném spojení s pevninou a bude zejména podávati zprávy o počasí sovětské ústřední meteorologické stanici, což umožní určit předpovědi na delší dobu. Stanice, která bude na plovoucí kře, nezůstane přirozeně stále na témž místě, nýbrž bude se pohybovati spolu s ledem, a to patrně směrem k Americe. To má opět výhodu, že pozorování obsáhnou širší oblast.

Hospodářský zpravodaj.

Jak si máme počínati při vysazování zeleninových sazenic.

Hlavní podmínkou při sázení jest, sázeti rostliny jen ty nejlepší. Rostliny nemají býti ani přerostlé, ani vytahlé. Při pěstování raných sazenic v pařeništi záleží mnoho na řádném vzduchování a otužování. Při nedostatečném vzduchování a otužování sazenice jsou vytáhlé a měkké, zvláště tam, kde jsou sety hustě. A tu by nemělo nikdy býti opomíjeno přesazování zel. sazenic, které má neobyčejný vliv na utvoření většího množství kořínků a hlavně rostliny zůstávají nižší, silnější a vyvinují se mnohem lépe a silněji. Přesazováním se též docíluje pevného kořenového balu, který jest zvláště důležitý u sazenic okurek, rajských jablíček, celeru a pod. Kdo má dostatek menších hrnéčků, učiní nejlépe, když okurky, rajská jablíčka, raný salát, karfiol, zelí, kapustu a brukev, jakmile jen trochu povyrostou, přesadí přímo do těchto a postaví do pařeniště. Jakmile rostliny dostatečně otuží, vyklopí se z hrnéčků s kořenným balem přímo na záhony. Výkonem tím docílí se o 14 dní ranější sklizně.

Při sázení na záhony odhodí se všechny sazenice příliš slabé a churavé. Než li se sazenice vyndávají ku sázení, dobře se zalejí a až voda dostatečně zem navlhčí, teprve pak s kořenným balem opatrně se vyndávají. U kosťalovin pozor na ty sazenice,

198

by mu byl vrátil rozvahu.

„Miluji ji, opakuji to ještě jednou a protože již asi o všem víš, tedy nezapírám, že si ji vezmu.“

„Neslušný člověče, nestydíš se takhle se starou tetou hovořit? Myslíš, že tu nejsem já? že jsem tak dětinská jako hrabě? Pamatuj si, že v tu chvíli, kdy se opovážíš dále poměr zapřádati, přestaneš byti mým příbuzným a že již nikdy nechci tě viděti.“

„To by mě sice velmi bolelo, ale musel bych se smířit i s tím,“ povídal jasně a určitě.

Vytřeštila naň oči, jako by nevěřila tomu, co slyšela.

„Ty že bys chtěl se své vlastní tety k vůli takové poběhlici odříci?“

„Ne k vůli poběhlici, ale k vůli velmi slušné a velmi půvabné mladé dámě, které k tomu, aby se vyrovnala velkým dámám v salonech, neschází nic, leč peněz a titulu. Titul jí dám já a peníze konečně také.“

Vztyčil se a jeho oči metaly blesky na hraběnku.

„Ven odtud, pryč ode mne, ať tě již nevidím,“ křikla vášnivě a ukazovala na dveře.

Artur se lehce uklonil, otočil a vyšel ven. Dívala se za ním, čekajíc, že se otočí, že padne na kolena a bude prosit ze odpuště-

199.

ní. Ale nevracel se, zámek byl tichý a nic se kolem ní nezměnilo. Po druhé klesla vysílena do křesla, místo mdloby se však rozplakala zlostným pláčem umíněného dítěte, jehož rozmarům nebylo vyhověno a jež pojednou je opuštěno. Lítost ji chytila, že ji mohl Artur opustit, že muž se proti ní postavil, nikdo že s ní nesouhlasí. Všechny její plány se naráz rozplynuly a teď neměla již nic, na čem by si mohla zlost vylíti.

Plakala dlouho a usedavě, ale potom se jí vracel zase vzdor. Dobrá, když jí všichni pohrdají, ji nerespektují, bude splácet rovné rovným. Zkazila všechny svojí dobrotou a musí začíti jinak. Nechá Artura, však on vystřízliví a potom bude rád, usmíří-li se s ním. Jen aby nyní, když odtud odejde, nesplnil svůj šílený úmysl a neoženil se s Miladou. Potom by byla ostuda hotova, jméno Vukotičovo navždy sníženo. V tom ohledu musí rychle jednat, musí učinit rozhodné kroky, aby zkřížila jeho cesty. Ale jak jen to učiniti? Aspoň kdyby byla s hrabětem řeč. Bohužel, ten se pobláznil jako jeho synovec a vytrestá ho též. Někdo jiný musí býti jejím rádcem.

Mučila svou hlavu vzpomínáním na různé přátele a známé, našla-li by mezi nimi vhodnou osobnost. Pojednou se ztišila, oči do

které mají načernalý kořínek, neb z takové sazenice se nikdy nemůže vyvinouti řádná rostlina.

Záhony určené pro zeleninu mají býti dobře spracovány. Hnojení umělými hnojivy má býti provedeno alespoň 14 dní napřed. Sázení menších rostlin provádí se sázecím kolíkem, jímž se udělá do země jamka tak veliká, aby se do ní mohly snadno kořínky vsunouti. Ty musí býti v zemi vždy kolmo a ne snad pro nedostatečně velkou jamku, zkrouceny neb ohnuty. Naopak zase, nesmí býti jamka tak hluboká, aby pod kořínky nepovstal prázdný prostor, takže tyto pak nemohou dosáhnouti země a se zakořeniti. Zem nutno dobře přitlačiti ke kořínkům, aby celá rostlina držela pevně. Též nutno při sázení dbáti, aby se nesázelo příliš hluboko, aneb zase na povrch. Obojí mívá za následek špatný vývin rostlin i časté jich zajití.

Až po kořenový krček sází se saláty a zeleniny kapustovité, o něco hlouběji okurky, melouny, dyně, rajská jablíčka, neb tyto vytvářejí ještě nad kořenovým krčkem kořínky. Celer sází se jen tak hluboko, aby se kořínky země zachytily. Je-li hluboko sázený, tu tvoří malé bulvy. Možno jej ovšem saditi trochu hlouběji, ale jakmile se ujme, nutno zem kolem krčku odhrouti. Vysazené rostliny ihned důkladně se zalejí. Sázení provádí se rychle, aby vyzvednuté sazenice netrpěly osycháním kořínků. Nejlépe jest sázeti po dešti aneb na večer. Zavadne-li vysázená sazenice, tu příliš dlouho trvá, než se zvedne a ještě déle trvá její zakořenění. Za příznivých podmínek jest každá sazenička za 8—10 nočních hodin zakořenělá.

Z Chmelného trhu.

CHMEL.

Žatec 22.V.

V minulém týdnu koupilo se na venkově a na trhu v Žatci asi 150 centů žateckého chmele. Zájem byl o všechny druhy, ale nejvíce byly hledány chmele levné za ceny kolem Kč 550.— a prima chmele za Kč 800.— až 850.—. Kupovalo se většinou pro exportní účely. Cenový rámec žateckého chmele pohybuje se v rozpětí Kč 550.— až 950.— za 50 kg.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes 73.397 žoků v čisté váze 169.832 c. c. po 50 kg žateckého chmele loňské sklizně.

Chmelnice jsou všeobecně zaváděny. V důsledku žíru dřepčíku není ještě zavedena asi čtvrtina chmelnic, kde chmel se nemůže dostat od země. Jinak počasí v minulém týdnu bylo teplé a velice příznivé vzrůstu chmele. Růst chmele byl tak rychlý, že se mnohde nestačilo v důsledku nedostatku pracovních sil se zaváděním chmele.

CENY OBILÍ.

Záznam 24.V. volyňské plodinové bursy.

Žito	zl. 22.—	za 100 kg
Pšenice	„ 27.—	„
Ječmen	„ 19.25	„
Oves	„ 19.—	„
Hrečka	„ 27.—	„
Proso	„ 24.—	„
Řepák	„ —.—	„
Hrách	„ 28.—	„
Seno	„ 7.—	„
Mák	„ 78.—	„
Jetel	„ —.—	„

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 2 zl. 50 gr. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.